

Moció de reconeixement a la II República i als primers alcaldes democràtics de la ciutat

El 14 d'abril de 1931 la victòria de les forces progressistes a les eleccions municipals força la fugida del rei Alfons XIII i la proclamació de la II República. Serien els primers anys de democràcia a Catalunya i a Espanya, la suma de forces republicanes, liberals, anarquistes, socialistes, comunistes i demòcrates d'origen divers portarien la superació de l'antic règim i l'intent de transformar Espanya en un estat democràtic modern.

La nova constitució que proclamaria "Una República democràtica de treballadors de tota classe, que s'organitza en regim de llibertat i de justícia", el dret a vot de la dona, la reforma agrària, el reconeixement dels estatus d'autonomia a Catalunya, Euskadi i Galícia o un ambiciós programa educatiu eren l'expressió d'un canvi que protagonitzaven el moviment obrer i les classes subalternes.

Aquesta espurna de llum que tot just naixia va ser apagada amb sang pel cop d'estat feixista del 36 i tres anys de cruenta guerra civil amb el recolzament de l'Alemanya nazi i la Itàlia feixista. La coalició reaccionària de terratinents, jerarquia de l'església catòlica, la major part de la burgesia i l'exèrcit van aixecar-se contra la democràcia i la voluntat popular després que el front d'esquerres guanyés les eleccions.

En aquest temps molts homes i dones es van posar al servei de la jove i inestable democràcia, al capdavant d'unes institucions de govern que tot just començaven a caminar. L'escassa voluntat de fer polítiques de memòria des de la transició democràtica ha fet que moltes d'aquelles persones hagin passat desapercibudes, relegades a un oblit, a una llei de punt i final implícit que les administracions nascudes de la Constitució del 78 no han volgut trencar.

Algunes de les històries més desconegudes probablement siguin les dels republicans i republicanes als ajuntaments (i especialment els alcaldes que ho foren durant la guerra), aquells homes i dones que van representar la democràcia local per primer cop en la nostra història. Entre 1931 i 1939, Girona, va tenir 8 alcaldes, d'ERC, de la Lliga, de la CNT i el darrer, Joan Ballesta, del PSUC, escollit amb Barcelona ja en mans del franquistes i que va acceptar ser alcalde de la ciutat quan ja era la darrera capital catalana sota

control republicà (un gest que li assegurava ser perseguit) però que amb l'esperança de poder redreçar la situació, escrivia al gener del 39: "Hem fet front a moltes contrarietats (...). Per a viure necessitem respirar a ple pulmó. Per això ens cal esclafar la bèstia repugnant que és el feixisme, i l'esclafarem".

Joan Ballesta i la resta d'alcaldes i càrrecs locals de la república són l'antecedent de l'actual consistori democràtic i van representar el millor de la societat gironina que lluitava per la transformació democràtica fins que va ser assassinada per la llarga nit del franquisme. Moltes d'ells van morir assassinats pel feixisme o van haver de marxar per sempre de casa seva per haver defensat la democràcia i la llibertat.

Per tot això proposem:

1. Reiterar la condemna l'aixecament feixista del 1936 contra la democràcia i la legalitat republicana.
2. Editar un monogràfic sobre els alcaldes de Girona durant la república i la Guerra Civil i presentar-lo en acte públic de reconeixement de la seva tasca.
3. Dedicar un carrer de la ciutat a Joan Ballesta, per ser el darrer alcalde legítim de la ciutat fins al 1978 i pel seu compromís amb la democràcia i la llibertat en un dels pitjors moments de la nostra ciutat.

Miguel Ángel Díaz González

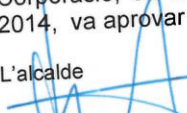

En representació del grup municipal d'ICV-EUiA

Girona 3 de març de 2014

Ajuntament de Girona
Document registrat d'entrada a l'Arxiv Municipal el dia 3/3/14
a les 14:15 hores
a la secretaria.

M. Glòria Gou Clavera

Ajuntament de Girona
DILIGÈNCIA: Per fer constar que el Ple de la Corporació, en sessió ordinària del dia 10 de març de 2014, va aprovar la present moció.
L'alcalde
Carles Puigdemont Casamajó
Certifico la secretaria general
M. Glòria Gou Clavera